

[Aage Brusgaard]

at tage diskussionen om afskaffelse af jord-skatter op igen. Det er det, vi føler. Landbrugets organisationer har netop efterlyst, at man på baggrund af GATT-aftalen tager nye initiativer til at lette erhvervet for byrder, og de samlede landbrugsorganisationer har nu peget på, at en af de byrder, man gerne vil have lettet, er jordskatterne.

Det plejer at være sådan, at Tolvmandsforeningerne og landbrugsforeningen går ind for, at man afskaffer jordskatter, mens husmandsforeningen vil have dem bevaret. Der er sket et skred, siden vi sidst diskuterede det her i salen. Alle landbrugets organisationer anbefaler nu, at vi afskaffer jordskatterne. Der er altså sket mærkbare ændringer, siden der sidst var debat.

Det er et relativt lille beløb, ca. 800 mio. kr. på årsbasis. Det skæpper ikke så meget i den offentlige kasse, og det er heller ikke så meget for landbruget som helhed, men det er meget for det enkelte lille landbrug, og det har ret stor betydning.

Lige så længe som jeg kan huske tilbage, har der været debat om disse jordskatter, og hvordan de påvirker erhvervet. Det har vi fået mange eksempler på. Hvis vi tænker på alle de reformer, som Socialdemokratiet går og praler af og vil prale af, næste gang der skal være folketingsvalg, som de har fået gennemført i denne regeringsperiode – det er sådan noget som aktiveringsforlig, dagpengereform, skattereform, orlovsreform, grøn politik og initiativet for Bornholm – så burde der altså også være plads til dette. Selv om I ikke er et landbrugsvenligt parti, plejer I at sige, I er et erhvervsvenligt parti, og derfor burde I også se med gavmildhed på at lempe byrderne for landbruget. Hvis man lemper byrderne for landbruget, hjælper det jo vores mejerier, slagterier osv. Altså også den bibeskæftigelse, der er for landbruget.

Rent faktisk forstår jeg ikke modstanden i Folketinget mod at ophæve jordskatterne. Hvis vi ophævede denne lille skat, ville vi slippe for en masse brokkeri fra landbrugets side, og vi ville også nemmere kunne sige nej, når de kom og ville have høsttabsordninger og hjælp på andre måder; så kunne vi sige: Jamen vi har allerede hjulpet jer.

Jeg skal ikke være den, der trækker sagen i langdrag, og nu kan jeg også se den gule lampe er begyndt at lyse her, og argumenterne er vel-

kendte, men jeg vil så sige, at i modsætning til for et år siden, hvor vi kun nåede en første behandling, vil Fremskridtspartiet sørge for, at dette lovforslag både får en første- og en andenbehandling, altså at vi kommer til en afslutning, inden Folketinget holder ferie, sådan at vi i næste valgperiode kan gå ud og se, om f.eks. partier som Det Radikale Venstre, som plejer at sige, de kæmper for landbruget, om CD, der også plejer at sige, de vil kæmpe for erhvervet, og Kristeligt Folkeparti tør sige nej til det her. Derfor vil vi forlange en afstemning; vi vil altså have en afslutning på denne sag, inden vi holder sommerferie.

Sonja Albrink (CD):

Det kan næppe komme som nogen overraskelse, at CD principielt ikke ønsker skat på produktion. CD leverer gerne stemmerne til en afskaffelse eller nedsættelse af grundskylden for erhvervsjendomme, hvis der kan sikres et flertal herfor.

Vi ved alle, at det kan der ikke. Socialdemokratiet, SF, og De Radikale udgør et flertal imod. CD anerkender, at der ikke har været – og ikke er – flertal herfor, uanset hvor mange gange lovforslag med samme indhold eller næsten samme indhold som det, vi behandler i dag, fremsættes.

Det ved oppositionen godt.

Hvis der havde været et flertal herfor, var det indgået i regeringens skattereform. Det kan jeg hermed love.

Hertil kommer, at hvis Venstre og De Konservative måske havde været lidt mere aktive og på banen i skattereformforhandlingerne, end tilfældet var, kunne vi måske have fundet en løsning. Derfor hjælper det ikke noget at komme nu og stille krav om lempelse. Og hvad gjorde for resten Venstre og De Konservative? Jeg husker tydeligt debatten fra sidste gang. Da talte man oven i købet om tårer, om strømme ud af øjnene. Så jeg behøver vel ikke at komme nærmere ind på det.

CD ser dette lovforslag som et rent og skært drilleri af CD og Kristeligt Folkeparti, som det har været svært at tage alvorligt.

Lovforslaget er ikke andet end det, vi kalder et trut i et horn og en ren parade, og det ved Fremskridtspartiet godt. Derfor er det også unødvendigt. Hvis Fremskridtspartiet ønsker at få afgørende indflydelse, bør man konstruk-